

בתי המשפט

עת"מ 002320/07

בבית המשפט המחוזי תל - אביב יפו

בשבתו לבית משפט לעניינים מנהליים

תאריך: 05/12/2007

כב' השופטת ד"ר מיכל אגמון-גונן

התנהל דיון בדלתיים סגורות בנוכחות קמ"ן פיקוד דרום, היועמ"ש לפיקוד דרום וב"ב המשיבים. פרוטוקול של דיון זה שמור בנפרד.

עו"ד רבין:

לאחר ששמעתי את דברי בית המשפט אנו נקבל את המלצת בית המשפט.

החלטה

עתירה זו עניינה בקשת העותרות כי המשיבים ימסרו לידם מידע המתעד תקרית שאירעה בגבול ישראל מצרים באוגוסט 2007 שעל פי הדיווחים באמצעי התקשורת (חדשות ערוץ 10) נהרגו 3 פליטים שהתכוונו לחצות את הגבול לישראל על ידי כוחות מצריים. העתירה מבוססת על חוק חופש המידע.

המשיבה טענה כי חל לעניינו סעיף 14(א) לחוק חופש המידע וכן כי בגילוי המידע יש חשש לפגיעה בביטחון המדינה וביחסי החוץ שלה כאמור בסעיף 9(א) לחוק.

על אף תכולתו הלכאורית של סעיף 14(א) מכוח תצהיר שהגיש קמ"ן פיקוד דרום לבית המשפט, הגיע קמ"ן פיקוד דרום לדיון ובמסגרת דיון בדלתיים סגורות על פי סעיף 17 לחוק הבהיר לבית המשפט הן את תכולתו של סעיף 14 לעניין זה, הן את החשש לביטחון המדינה שעלול להיגרם מפרסום המידע. חלק זה של הפרוטוקול הוא חסוי כאמור לעיל.

לאחר ששמעתי את עדותו של קמ"ן פיקוד דרום שוכנעתי כי במקרה זה מתקיים הן האמור בסעיף 14 הן האמור בסעיף 9 בנוגע לחשש לביטחון המדינה. יש להדגיש כי לא נערך דיון בשאלה של השפעה על יחסי החוץ. לאור האמור, המלצתי לעותרות כי במקרה זה תידחה העתירה ללא צו לחוצאות.

ויודגש אין בדחיית העתירה משום הבעת דעה או הכרעה של בית המשפט בחשיבות העלאת העניין לסדר היום הציבורי, כפי שטענו העותרות בעתירתן. הסיבה להמלצת בית המשפט היא כי בית המשפט שוכנע לאחר עדות ארוכה של קמ"ן פיקוד דרום כי העברת המידע שהתבקש עלול לפגוע

בתי המשפט

עת"מ 002320/07

בבית המשפט המחוזי תל – אביב יפו
בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

תאריך: 05/12/2007

בפני: כב' השופטת ד"ר מיכל אגמון-גונן

העותרים

- בעניין:
1. התנועה לחופש
  2. מוקד סיוע
  3. משרד הבטחון
- ע"י ב"כ עו"ד יורם רבין

ד ג ד

המשיבים

1. אשכנזי גבי
  2. תא"ל אבי בניהו
  3. תא"ל אביחי
- ע"י ב"כ עו"ד ניצן בן ארויה

פרוטוקול

עו"ד רבין:

אנו טוענים שהחוק כן חל – אני מייצג גם את התנועה לחופש המידע ואת המוקד לסיוע עובדים זרים, מכתב התגובה הראשון שנשלח למוקד הסיוע לעובדים זרים נטען בו שלא ניתן למסור את המידע כי זה פוגע בביטחון המדינה. לאחר מכן, לתנועה חופש המידע נמסר נימוק אחר. שמסירת המידע תפגע ביחסי החוץ של מדינת ישראל. אנו נערכנו הן לטענה הראשונה והן לטענה השניה. המשיבים לא הגישו את כתב התשובה בזמן. הגישו תגובה לקונית לפני יום וחצי. והם טוענים טענה שלישית שנטענה בפעם הראשונה לפני יומיים שהחוק לא חל, שכן מכוח סעיף 14 המידע נוצר אצל גוף ששייך למערך המודיעין. ראשית, לצערי זה מעורר את החשש שדבר ראשון נותנים לאזרח איזה שהוא נימוק אחרי זה משנים אותו ואם הוא לא מתכבד ומשלם את האגרה בית המשפט הוא נשאר עם נימוק שהרשות לא יכולה לעמוד מאחוריו בבית המשפט. כרגיל מבלי ייעוץ משפטי ובלי עבודת מטה מנפנפים את האזרח, ותגובה אחרת מובאת יומיים לפני הדיון אני לא יכול להיערך להפתעה כזו בת יום וחצי, אחרי שהמשיבים לא מגישים את התגובה בזמן.

לאחר התייעצות:

עו"ד רבין:

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי תל – אביב יפו

בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

עתי"מ 002320/07

בפני: כב' השופטת ד"ר מיכל אגמון-גונן

תאריך: 05/12/2007

יש לנו טענות לעניין הבקשה לדחייה על הסף. קרי: לענין סעיף 14 לחוק חופש המידע. אנו מבקשים להטיל הוצאות כי הטענה שבעטייה אנו נאלצים לדחות עכשיו היא גם מפתיעה גם הוגשה באיחור וגם שינוי חזית. אנו מבקשים לקבוע את הדיון בהקדם.

עו"ד בן ארויה:

העתירה הוגשה ביום 5.11.07, הומצאה לפרקליטות יום לאחר מכן והגיעה לשולחני ב - 7.11. לפעמים גיבוש עמדה של המדינה ואנו נמצאים בבג"צ הקטן, בית משפט לעניינים מנהליים, גיבוש עמדת המדינה במקרה זה במיוחד ומצריך שילוב של מספר גורמים. לעולם ואף פעם ואני מקפיד שלא יגיש לבית המשפט משהו לא בדוק, הדברים העובדתיים היו מגובים בתצהיר. זה לא מחליף את כתב התשובה אך אנו רוצים לבדוק את כל הדברים.

זו שעמדה לנו טענת סף אך זה היה ברור לי, לא אטען טענת סף לפני שאבדוק עם הפרקליטות הצבאית, אני חייב לבדוק מי הגוף שצילם, מה עשה עם הצילומים איך האירוע נחשף לתקשורת. אני רודף אחרי הפרקליט הצבאי והוא אחרי אנשי השטח.

היתה תשובה של יחסי חוץ אני בודק זאת גם, לא רק כצה"ל אלא גם במשרד החוץ. משרד החוץ ישב וחשב על הדברים לעומק. ויום לפני שהיה צריך להגיש את התגובה אמרו לי שיש בעיה וזה צריך להגיע לדרג בכיר והם היו באנאפוליס. באותו ערב הרמתי טלפון לתנועה ומר רבין לא היה פנוי וסיפרתי את כל מה שאני אומר למנכ"ל התנועה, הסברתי לו את כל מה שאני טוען כאן. אי אפשר לקבל את הקלטת לפי חוק חופש המידע.

באותו יום שדיברתי עם מנכ"ל הארגון ועדיין לא קיבלתי את התשובה ממשרד החוץ. אתמול בערב קיבלתי את האישור לטעון את הטענה שיש בחשיפת הסרט חשש לפגיעה וודאית ביחסי החוץ. איש משרד החוץ יעמוד מאחורי הדברים.

אני מצפה מתנועה, ואני מאד מעריך אותם, אבל זה לא האזרח אלא תנועה גדולה שיש לה אג'נדה. מה עם זכות הטיעון הבסיסי של המדינה שתוכל להביא את הטענות שלה בצורה מסודרת. בבית המשפט וכתבתי את הסתייגויות. סיפרתי שיש לי קושי אמיתי ובית המשפט לא קיבל זאת. הם לא היו מופתעים הם ידעו כבר מיום 28.11 על טענת הסף, אמרו לי באותה שיחה שצה"ל משחרר קלטות לפעמים. אמרתי שגם את זה אני רוצה לבדוק. התנועה לא מוכנה לתת ארכות.

מי שהגיע לא מוכן לעתירה זה מי שלא היה מוכן לדחיית הדיון. אני הייתי חולה יומיים וביום שראיתי את שהדיון לא נדחה, השגנו את הקמ"ן כדי שיגיע הנה. אנו מוכנים לדיון. אני לא מבקש נגדם הוצאות. הם תנועה והם מבקשים הוצאות. הם התנהלו בצורה לא רצינית ואנו בתיק זה מגיש לנו צליש על ההתנהלות ולא הוצאות. יושב כאן קמ"ן הגזרה ומבקש לטעון לעניין לפחות

בתי המשפט

עת"מ 002320/07

בית המשפט המחוזי תל - אביב יפו

שבבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

תאריך: 05/12/2007

בפני: כב' השופטת ד"ר מיכל אגמון-גונן

לפי סעיף 17 (ב) ומבקש לחסוך את זמנו של הקמ"ן. בכל מקרה אבקש שהעובדות של הקמ"ן ישמע היום אך ורק כדי לחסוך מזמנו.

עו"ד רבין:

אני חושב שחברי בכלל לא הבין את הטענה שלנו לגבי ההוצאות ולגבי ההתנהלות של הרשות. אין לי שום טענה לגבי ההתנהלות הפרקליטות מאותו הרגע שהעתירה נחתה על שולחנה. הכיוון של הטיעון הוא שונה לגמרי, מה שקורה שהדרך להשיג מידע במדינת ישראל עובר תמיד דרך בית המשפט, אף פעם לא נעשית עבודה רצינית מאותו הרגע שהאזרח או התנועה מבקשת את הבקשה מהרשות ובמקרה זה - זה צה"ל. קיבלנו הודעה של זה פוגע ביחסי חוץ של המדינה קיבלנו זאת עוד לפני שהוגשה העתירה. צה"ל מקבל פניה למידע, צה"ל שאמון על הביטחון כותב מכתב ופוגע ביחסי חוץ לא נעשה בירור במשרד החוץ ולא נעשה יעוץ משפטי ולא עבודת מטה במשרד החוץ. ברור על פני הדברים שהתשובה זו באה לפגוע אותנו. אני לא רוצה לחייב את חברי בהוצאות אישיות אני חושב שזה בעיה מערכתית.

לעניין הטענות בדלתיים סגורות - סעיף 17(ב) לחוק קובע (מצטט) - סעיף 9 הוא סעיף שמאפשר לטעון או לדחות קבלת מידע מטעמים בפגיעה ביחסי חוץ המדינה או ביטחון המדינה וטעמים נוספים. מנגד, סעיף 14 עוסק בטענה שהחוק לא חל על גופים מסוימים.

אנו מבקשים שבית המשפט יברר עם קמ"ן - מה מטרות המצלמות, יאמר שלא בהסתמך על תצהירים בשלב זה, שלמיטב ידיעתנו המצלמות האלה הם לצורכי בטחון שוטף של הגבול, אנו מבקשים שבית המשפט יברר למי הן מדווחות אותן מצלמות. למיטב ידיעתנו המידע מאותן מצלמות מועבר לתצפיתניות שייכות לחטיבת המרחבית ולא לחיל המודיעין, שאם יש אירוע בגבול, מסתננים או פליטים, או מבריחים, אז זה מועבר לחטיבה ומוקפץ כוח רגיל וזה לא ענין למודיעין.

בנוסף אנו מבקשים שבית המשפט יעמוד על השאלה - האם חומרים שצולמו באמצעות המצלמות האלה שוחרר בעבר לתקשורת. למיטב ידיעתנו חומרים מחומרים שונים שצולמו על ידי המצלמות האלו שוחררו בעבר לתקשורת.

בטלוויזיה הייתה כתבה על המערכת הזו בהקשר של חטיפת החיילים בגבול הצפון - החטיפה של החיילים לא כוסתה על ידי המצלמות האלה. הקשר של המצלמות למפקדת זרוע יבשה ולא לאמ"ן.

בתי המשפט

עת"מ 002320/07

בבית המשפט המחוזי תל - אביב יפו

בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

תאריך: 05/12/2007

בפני: כב' השופטת ד"ר מיכל אגמון-גונן

באופן חמור בביטחון המדינה. ב"כ העותרות בהגיונתו קיבל את המלצת בית המשפט, ולאור כל האמור אני מורה על דחיית העתירה ללא צו להוצאות.

ניתנה היום כ"ה בכסלו, תשס"ח (5 בדצמבר 2007) במעמד הצדדים